

"Я голосував за Лукашенка". Монастир на славу диктатора

belarus2020.churchby.info/ya-golosoval-za-lukashenko-monastyr-na-sluzhbe-u-diktatora

01.01.2023

*Найбільший (за кількістю насельників та майстерень) монастир Білорусі неодноразово останніми роками потрапляв у соціальні та політичні скандали. Цим Свято-Єлисаветинський монастир зобов'язаний багато в чому провладною (пролукашенківською) позицією його духовника — протоієрея **Андрія Лемешонка** . Розповідаємо історію цих скандалів .*

«Дякую, що храми не закрив»

Першим великим скандалом, який спіткав обитель у протестний 2020 рік — рік президентських виборів у Білорусі, була історія масового зараження черниць і сестер інфекцією COVID-19 із запереченням у монастирі самої проблеми. Незважаючи на рекомендації епідеміологічної служби та керівництва БПЦ, монастир не став закриватися на Великдень та організувати якісь додаткові заходи стримування щодо поширення епідемії (суворий масочний режим, розміщення парафіян тощо). Як змогли з'ясувати ЗМІ, тоді захворіли близько половини черниць, багато хто з них переносив захворювання дуже тяжко та був госпіталізований. Відомо, що в результаті померли щонайменше 3 сестри милосердя та одна черниця. Таким чином, своїм запереченням епідеміологічної небезпеки обитель стала осередком поширення інфекції в Мінську.

*Померла після зараження COVID-19 черниця **Марія (Ковальчук)** . Фото з facebook.com / Наша Нива*

Слід зазначити, що тоді духовник монастиря озброївся аргументами не церковної вертикалі (у РПЦ пішли на суворі обмеження, а БПЦ теж рекомендували утриматися від масового відвідування храмів на Великдень), а **Лукашенко** . Той у відомій популістській манері заявив , що «моя жорстка вимога - закривати храми не будемо» під час епідемії.

У **Лемешонка** під час однієї із зустрічей із сестрами та послушницями запитали й з приводу того, що черниці ведуть агітацію проти вакцинації.

«Ми не за і не проти, – з усмішкою відповів священик. — Особисто я, як наш **Олександр Григорович**, не вакцинуватимуся. Я дивлюся на нашому обійсті. У нас зараз перехворіло багато людей. Але я сказав їм: наша вакцина, щеплення це тіло і кров Христа. Людський організм виробляє імунітет. І я бачу, що цей імунітет працює.

...

У нас немає жодної агітації. Може, сестри за своїм нерозумом... Ви написали, я посварюсь і спитаю у них: «Ви що агітатори? Ви повинні служити Богові і втішати людей». Ми нізащо не агітуємо. Якщо людина це робить, вона це робить від себе. І ми за це сестру посваримо. Але міркувати ми можемо, ніхто не забирає у нас цього права».

Монастир все ж таки довелосся на нетривалий період закрити від відвідування, але було вже пізно. «Я як наш Олександр Григорович» — задавало зрозумілий тон поведінки керівництва монастиря в політичній кризі, що назріває того літа.

«Я голосував за Лукашенка»

Протоієрей **Андрій Лемешонок** та **Олександр Лукашенко** / Фото: president.gov.by

«Особисто я голосував за Лукашенка. У жодному разі не нав'язую свою думку — кожна людина має право на вільний вибір, — цитує Лемешонка державне видання «SB.BY» через півтора тижні після президентських виборів, що відбулися в країні, — А вільний вибір — це коли людина не залежить чи, принаймні намагається бути незалежним від зовнішніх обставин. Але якщо йому щось нав'язується (наприклад, сьогодні я бачу, що люди, які голосували за чинного президента, бояться про це відкрито говорити, бо є ті, хто кричать, хто скандує про «свободу»), то чи це свобода?»

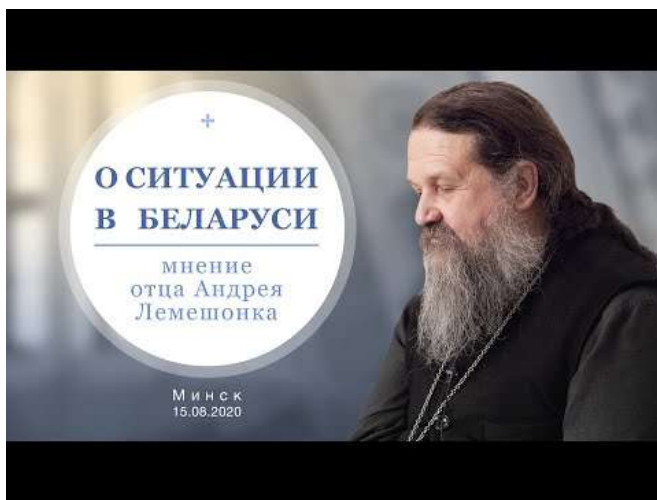
...

Я, наприклад, вдячний нашому президентові, що він не закрити церкві, що він провів парад.

...

Те, що на вулицях правоохоронці десь перевищували свою владу і було насильство, — це погано. Але з іншого боку, скільки було жертв серед міліціонерів? Хірург госпіталю казав мені, що кілька діб поспіль їм привозили солдатів із пораненнями, з відірваними руками. Адже ясно, що все це не стихійно організовано, до цих протестів готувалися. І не лише в Білорусі, а й поза нею. Справді, комусь дуже було б вигідно, щоб наша країна перетворилася на натовську колонію, і за це заплатили б. Але в нас своє життя, і ми маємо думати своєю головою, як нам будувати життя і які цінності мають бути у нашого народу».

Велика кількість цих пропагандистських штампів, які не знайшли підтвердження в жодному незалежному виданні (про багато випадків з пораненими солдатами, жертви серед міліціонерів, що готуються на Заході сценарії військового перевороту в Білорусі тощо) супроводжує великий виступ протоієрея під назвою «Про ситуацію в Білорусі», опубліковане 15 серпня 2020 року (через 6 днів після завершення виборів) на ютюб-каналі монастиря. Конспірологія, що активно розповсюджується через держЗМІ, почала транслюватися і через монастирські інструменти.

Watch Video At: <https://youtu.be/NmExa3JmRgo>

Риторика священика у цьому душпастирському коментарі, треба визнати, справді багато в чому повторює риторику Лукашенка: маніпулятивний та популістський стиль зближує ораторів.

Думка духовника багато хто в монастирі не розділив

Таку політично заангажовану позицію протоієрея **Андрія Лемешонка** у монастирі підтримали далеко не всі. Вже 25 серпня 2020 року з'явилося колективне звернення понад сотню співробітників, колишніх співробітників та парафіян Свято-Єлисаветинського монастиря до митрополита Павла, тодішнього керівника БПЦ.

Автори звернення не погоджувалися з авторитарною поведінкою духовника, репресивною практикою щодо незгодних з його позицією, критикували неприйняття належних заходів під час розгулу епідемії в монастирі.

На жаль, цьому зверненню не було належної уваги. Відповідь і зовсім прийшла понад два місяці. Його адресат — митрополит **Павло** — у день підписання звернення було знято з керівництва БПЦ, а новий предстоятель — майбутній митрополит **Веніамін** зайняв прорезимну сторону конфлікту, тому й створена ним робоча група восени 2020 року формально поставилася до прохань, озвучених у зверненні. Конфлікт лише посилювався. Монастир покинула монахиня **Іуліанія (Денісова)**, регент святкового хору обителі.

Але це не послабило авторитаризм у поведінці духовника.

22 листопада 2020 року на зборах з черницями він, давши слово одній співробітниці і зрозумівши, що вона порушує тему побитих ОМОНОм молодих людей, грубо став обривати її промову фразою «йди ти» і зустрічно почав сипати традиційними пропагандистськими штампами про те, що ОМОН «спас країну», «силовики були масово побиті», «якби не Росія та її допомога, то де б ми були», «у Лівії за диктатора Каддафі було майже ідеально — єдиний президент для народу» тощо. І головне, батьки побитих ОМОНОм мирних протестувальників мають самі каятися, що виховали таких дітей.

Watch Video At: <https://youtu.be/Bt-Cck8qggg>

«Хресні походи» за Лукашенка та монастир

Восени 2020 року під час мирних протестів у Білорусі активісти, які підтримують політику Лукашенка, почали проводити у Мінську ходи. Ті були нечисленні, але їх учасників не розганяли силовики. Відмінною рисою цих ходів було те, що очолювала колону, як правило, колоритна трійця чоловіків: один із неї був із розп'яттям, а другий

ніс на державний прапор. Бородатий флагоносець був організатором церемоніалу ходи: він розпочинався і закінчувався молитвою. Він інструктував учасників про поведінку під час ходи та очолював колону. У колоні можна побачити і несучі інші предмети культу: ікони.

Акція "За Білорусь!" у Мінську / Наша Нива

Як вдалося з'ясувати ЗМІ, цим організатором був співробітник Свято-Єлисаветинського монастиря **Сергій Позняк**, у минулому військовий.

«Щоб працювати у монастирі, необов'язково бути ченцем. Є низка соціальних проектів, наприклад, допомога колишнім кримінальникам, алкоголікам, наркоманам. Монастир також допомагає дітям-інвалідам, – розповів «Нашій Ніві» близький до монастиря співрозмовник. — Раніше Сергій працював на обійсті «Лиса гора», організовував роботу та допомогу колишнім засудженим.

Щодо мітингів, то він це робить абсолютно щиро, не з подачі когось, не за гроші. А тому, що щиро вірить і вважає це правильним».

Супутником **Позняка**, який ніс велике розп'яття, був мінський айтишник **Сергій Ковригін**. Хоча він позиціонував себе як православний християнин, але вдачею виявився зовсім не смиренним. Саме в той період часу стався випадок, який став відомим громадськості: у ліфті він побив свого сусіда на очах своїх дружин і дітей. У березні 2021 року суд визнав його винним у бійці та присудив штраф у розмірі 150 базових величин (4 350 рублів), відшкодування витрат та моральної шкоди потерпілому у розмірі 2 900 рублів.

Ковригін, як стверджує у своєму телеграм-каналі, який називає себе главою Асоціації православних експертів **Кирило Фролов**, є парафіянином приходу храму у Свято-Єлисаветинському монастирі. Щоправда, як нам відомо, у монастирі від такого парафіянина відхрещувалися.

Але найцікавіше, що на таких ходах було помічено сина самого протоієрея — **Дмитра Лемешонка**, який розділяє крайні проросійські погляди. На акціях він на плечах ніс зазвичай полотнище державного прапора Білорусі.

Дмитро Лемешонок із полотнищем прапора РБ
на плечах на лукашистській ході

Як бачимо, навіть у вуличних формах підтримки режиму Лукашенка брали участь щонайменше 3 особи, які стосуються Свято-Єлисаветинського монастиря.

«Цей вище за Путіна»

На Різдво Христове 2023 року **Лукашенко** відвідав храм на честь св. Іоанна (Максимовича) Шанхайського та Сан-Франциського, що входить до комплексу Свято-Єлисаветинського монастиря. Він похвалив монастир за те, що той допомагає російським військовим та подарував ікону. А духовник монастиря відповів взаємністю — із захопленням перерахував «заслуги» **Лукашенка**, які білоруське суспільство вважає злочинами та злом: придушення протестів, поглиблену інтеграцію з Росією, яка розв'язала війну в Україні та ін.

Наступного дня у недільній проповіді протоієрей **Андрій Лемешонок** не зміг не повернутися до різдвяного відвідування монастиря **Олександром Лукашенко**, хоча того на службі не було. Начебто й приводів не було для використання цієї теми у зверненні, але проповідник їх знайшов:

«До нас учора ще й президент приїжджав. І для нас це є свято. Ви знаєте, я подивився на нього – це особистість. Розумієте, це особистість. Незважаючи на мою повагу до Володимира Володимировича, але мені здається, цей вищий. Насправді, розумієте. Ось так не знаєш, але це ж відчувається, коли поряд із людиною, коли вона щось говорить. Тож ми під надійним керівництвом».

Watch Video At: <https://youtu.be/JFVlcuuxhzQ>

Як бачимо, **Лемешонок** і **Лукашенко** надають один одному взаємні послуги: диктатору будь-що потрібна хоч якась зрима підтримка від суспільства — у такому вигляді її постачають групи відданих (або імітують відданість) чиновників, у тому числі й церковних. А зловживання церковним авторитетом призводить до того, що й цілий

монастир виявляється змушений висловлювати цю відданість. Така поведінка монастирського керівника та його підлеглих, зрозуміло, викликає ще більше здивування у православних парафіян зокрема й у білоруського суспільства загалом.